

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Binnenhof 4
Den Haag

Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag
Postbus 20061
Nederland
www.minbuza.nl

Contactpersoon

Joop Nijssen

T 0031 70 348 4858
DIE-BNC@minbuza.nl

Onze Referentie

DIE-BNC - 673/12

Bijlage(n)

fichedocument

Datum 11 mei 2012

Betreft Informatievoorziening over nieuwe Commissievoorstellen

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij zes fiches aan te bieden die werden opgesteld door de werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC).

- Fiche 1: Mededeling oprichting Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit
- Fiche 2: Mededeling afzetbevordering en voorlichting landbouwproducten
- Fiche 3: Besluiten EU standpunt coördinatie sociale zekerheid Turkije, Montenegro, San Marino en Albanië
- Fiche 4: Mededeling Externe dimensie coördinatie sociale zekerheid
- Fiche 5: Verordening beheerplan kabeljauw in de Oostzee
- Fiche 6: Verordening vereenvoudiging registratie van motorvoertuigen uit een andere lidstaat

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

Ben Knapen

Fiche 1: Mededeling oprichting Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: De aanpak van criminaliteit in het digitale tijdperk – Oprichting van een Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit.

Datum Commissiedocument

28 maart 2012

Nr. Commissiedocument

COM(2012)140

Pre-lex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201491

Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

Niet van toepassing

Behandelingstraject Raad

Behandeling in de JBZ-Raad.

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Veiligheid en Justitie

2. Essentie voorstel

De mededeling bevat een compact geschreven visie op de verdere aanpak van criminaliteit in het digitale tijdperk, waarin een Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit (EC3) een centrale regisserende, aanjagende en faciliterende rol moet spelen zodat lidstaten zelfstandig of gezamenlijk kunnen optreden tegen cybercriminaliteit. Vanwege het subsidiariteitsbeginsel (tussen de EU en lidstaten) wordt voorgesteld het EC3 te gebruiken voor

- strafbare feiten in internationaal georganiseerd crimineel verband, waarbij grote criminele winsten worden gemaakt (zoals bij online fraude),
- delicten waarbij ernstig slachtofferschap aan de orde is (bijvoorbeeld bij seksueel misbruik van kinderen) en
- strafbare feiten, daaronder begrepen cyber aanvallen, die de kritische infrastructuur en/of informatiesystemen van de EU bedreigen.

Omdat cybercriminaliteit voortdurend evolueert, zou het EC3 ook maatregelen moeten kunnen nemen op verzoek van de lidstaten en moeten kunnen reageren op nieuwe cyberdreigingen waarmee de EU wordt geconfronteerd.

Achtergrond van het voorstel:

Het idee van een Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit is ontstaan tijdens het Spaanse Voorzitterschap (eerste helft 2010) bij het actualiseren van verschillende raadsconclusies uit de periode 2008-2010 over de aanpak van cybercriminaliteit in de EU. Dit idee is verder opgenomen in het JBZ-meerjarenbeleidskader 2010-2014, het zogenoemde "Stockholm programma". Bij het onder Spaans Voorzitterschap evalueren van eerder afgemaakte afspraken, waarbij Nederland het Voorzitterschap actief heeft geholpen, viel op dat verschillende activiteiten (zoals het verzamelen van onafhankelijke informatie over de aard en omvang van cybercriminaliteit, over het slachtofferschap en het daderschap daarvan, maar ook over *best practices* in de aanpak van cybercriminaliteit en de training van deskundig personeel als ook de ontwikkeling van forensische digitale expertise) niet van de grond kwamen. Reden daarvoor is dat het gaat om activiteiten die het aandachtgebied en/of de invloed van de verschillende adressanten van de raadsconclusies (de Commissie of de individuele lidstaten) te boven gaan. Daarom werd gesuggereerd deze activiteiten onder te brengen bij een nieuw op te richten centrum.

Hiernaar is op grond van Raadsconclusies van 26 april 2010 in 2011 een extern uitgevoerde haalbaarheidsstudie gedaan. Daarbij is ook gekeken naar waar een dergelijk centrum kon worden geplaatst. Europol had zich hiervoor al direct gekandideerd. De haalbaarheidsstudie is inmiddels afgerond en daarin pleiten de onderzoekers voor het onderbrengen van het EC3 bij Europol. De tekst van de studie is op dezelfde dag als de mededeling gepubliceerd.

De Commissie en Europol zijn reeds gestart met het uitvoeren van de actiepunten uit de mededeling. Dit betekent dat een implementatieteam voorbereidingen treft om in 2013 daadwerkelijk met het EC3 te starten. In 2015 is het EC3 volledig operationeel. De haalbaarheidsstudie geeft uitgangspunten voor deze operationalisering van het centrum. Inmiddels zijn concept-Raadsconclusies over het EC3 opgesteld. In de concept-conclusies worden de actiepunten uit de mededeling bevestigd. Daarnaast wordt gevraagd om bij de budgetplanning van Europol specifiek rekening te houden met de opbouw van EC3.

3. Wat is de Nederlandse grondhouding ten aanzien van de bevoegdheidsvaststelling, subsidiariteit en proportionaliteit van deze mededeling en de eventueel daarin aangekondigde concrete wet- en regelgeving? Hoe schat Nederland de financiële gevolgen in, alsmede de gevolgen op het gebied van regeldruk en administratieve lasten?

Vooropgesteld moet worden dat de EU bevoegd is om op te treden bij de bestrijding van cybercriminaliteit op grond van artikel 83 en 84 VWEU. Indien deze mededeling leidt tot een wetgevend voorstel, zal Nederland een nader oordeel geven over de bevoegdheidsvaststelling.

Het subsidiariteitsoordeel luidt positief. De oprichting van het EC3 levert een instrument op om op Europees niveau de operationele samenwerking en coördinatie op het gebied van de bestrijding van cybercriminaliteit te versterken. Cybercriminaliteit is een grensoverschrijdend probleem en lidstaten kunnen het probleem vaak niet alleen oplossen. Vaak gaat het om cybercrime die gepleegd is vanuit land 1, neerslaat (slachtofferschap) in land 2, waarbij ook nog infrastructuur in land 3 kan zijn gebruikt. Om deze reden kan het probleem beter op het niveau van de Europese Unie worden aangepakt.

Ook het oordeel over proportionaliteit luidt positief. Omwille van effectief en slagvaardig rechtshandhavend optreden is het nodig op EU-niveau zaken te registreren, aan te jagen en te faciliteren.

Nederland is van mening dat fondsen voor het centrum volledig binnen de EU-begroting moeten worden gevonden. Voor de periode 2014-2020 maakt deze mededeling, volgens Nederland, voor wat betreft de financiële aspecten integraal onderdeel uit van de onderhandelingen over het Meerjarig Financieel Kader (MFK) 2014-2020. Nederland hecht eraan dat besprekingen over de mededeling niet vooruitlopen op de integrale besluitvorming betreffende het MFK. De beleidsmatige inzet van Nederland bij de vormgeving van deze mededeling zal ondersteunend moeten zijn aan de Nederlandse inzet in de MFK-onderhandelingen, te weten een substantiële vermindering van de Nederlandse afdrachten aan de EU en een hervormde begroting die is toegespitst op de prioriteiten van dit decennium.

4. Nederlandse positie over de mededeling

De doelen die het EU Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit moet bereiken passen bij de Nederlandse inzet van de afgelopen drie jaar (in de bijdragen aan het Stockholm-programma en aan de raadsconclusies van 26 april 2010), om in de relevante raadswerkgroepen lopende actieplannen op het terrein van cybercriminaliteit te versterken en versnellen.

Nederland onderschrijft als kerntaken voor EC3:

1. een EU focal point voor informatie over cybercriminaliteit (algemeen over aard en omvang van criminaliteit, over slachtofferschap en over daderprofielen en individueel over concrete meldingen en aangiften);
2. ondersteunen van lidstaten in capaciteitsopbouw en in cybercrime expertise;
3. concrete hulp bij onderzoek, door promotie van en hulp bij Joint Investigation Teams, en door forensische expertise;
4. centrale overlegpartner over aanpak EU van cybercrime.

Deze taken kunnen de uitvoering van de Nederlandse cybersecuritystrategie belangrijk ondersteunen.

Bij Europol zijn op dit moment al taken neergelegd om een EU cybercrime aanpak te faciliteren. In de afgelopen tijd is vastgesteld dat daarnaast extra inspanning, vooral waar het betreft het verkrijgen van een strategisch inzicht, nodig is op EU niveau. Dit past goed bij het werk dat nu bij EUROPOL wordt gedaan en niet bij één van de andere EU organisaties. Nederland is tegenstander van het oprichten van nieuwe EU organen voor dit soort activiteiten.

De visie richt zich vooral op de aanpak van concrete strafbare feiten in cyberspace en niet zozeer op het waarborgen van *cyber security*, in de zin van bescherming en preventie van de kritische infrastructuur en van informatiesystemen tegen verstoring. Nederland meent dat dit past bij de originele opdracht die in april 2010 door de JBZ-Raad werd gegeven (voor het ontwikkelen van een EU strategie voor interne veiligheid en voor het uitbrengen van verschillende *cyber security* strategieën door verschillende lidstaten). Het past in Nederlandse ogen ook bij de keuze om het EC3 bij Europol te plaatsen.

Fiche 2: Mededeling afzetbevordering en voorlichting landbouwproducten

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, De Raad, het Europees Economische en Sociaal Comité en het Comité voor de regio's. Afzetbevordering en voorlichting ten behoeve van landbouwproducten: een strategie met een belangrijke Europese meerwaarde om de smaken van Europa beter onder de aandacht te brengen.

Datum Commissiedocument

30 maart 2012.

Nr. Commissiedocument

COM(2012) 148

Pre-lex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201481

Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

Niet opgesteld.

Behandelingstraject Raad

Landbouw en Visserijraad. Wetgevingsvoorstellen worden later in het jaar verwacht.

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

2. Essentie voorstel

Deze mededeling is een vervolg op het Groenboek, over promotiemaatregelen landbouwproducten¹ dat in juli 2011 door de Commissie is uitgebracht en waarop het Kabinet zijn visie heeft gegeven (TK 28 625, nr. 133).

Sinds 2000 bestaat in het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid de mogelijkheid om bij de Commissie programma's in te dienen voor voorlichting en afzetbevordering van landbouwproducten op de interne markt en in derde landen. In het kader van deze promotieregeling kunnen door beroepsorganisaties programma's worden ingediend, die in aanmerking komen voor een communautaire financiering van 50% van de totale kosten. De sector dient een eigen bijdrage te leveren van minimaal 20% van de

¹ COM (2011) 436 Groenboek over afzetbevordering en voorlichting ten behoeve van landbouwproducten: een strategie met een belangrijke Europese meerwaarde om de smaken van Europa beter onder de aandacht te brengen.

kosten. Het overige deel kan komen uit financiering door de nationale overheid.

In de Mededeling geeft de Commissie aan in hoeverre het huidige beleid op het gebied van voorlichting en afzetbevordering aangepast zou moeten worden om een beter rendement hieruit te halen. Als doelstellingen ziet zij het bereiken van een belangrijke Europese meerwaarde, het komen tot een aantrekkelijker en trefzekerder beleid, een eenvoudig beheer en meer synergie tussen de verschillende afzetbevorderingselementen.

Via hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid wordt gestreefd om te komen tot betere prestaties op het gebied van de organisatie van productie, duurzaamheid en kwaliteit van landbouwproducten. Daarbij is het van belang om de consumenten, zowel binnen als buiten de EU, in te lichten over de kwaliteit van Europese landbouwproducten.

3. Wat is de Nederlandse grondhouding ten aanzien van de bevoegdheidsvaststelling, subsidiariteit en proportionaliteit van deze mededeling en de eventueel daarin aangekondigde concrete wet- en regelgeving? Hoe schat Nederland de financiële gevolgen in, alsmede de gevolgen op het gebied van gelddruk en administratieve lasten?

Bevoegdheidsvaststelling:

De Commissie doet geen voorstellen voor concrete wet- en regelgeving. Wel ziet de Europese Commissie deze promotieregeling meer als een integraal onderdeel van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. Met de afbouw van het markt- en prijsbeleid wordt de promotieregeling een belangrijk instrument om Europese kwaliteitsproducten te bevorderen. Daarnaast biedt de regeling steeds meer de mogelijkheid om de sector te ondersteunen in geval van een crisis, zoals in 2009 bij de melkcrisis en in 2011 bij de EHEC crisis. Nederland kan zich vinden in de gedeelde bevoegdheid die de Commissie heeft op dit terrein.

Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

Nederland heeft een positieve grondhouding ten aanzien van de subsidiariteit van de mededeling doordat er op deze wijze minder snel sprake is van het risico van concurrentievervalsing door inzet van middelen van (bepaalde) lidstaten voor (bepaalde) producten die (feitelijk) vooral van belang zijn voor sectoren in die lidstaten. Wel plaatst Nederland graag de kanttekening dat, zoals al in de Kabinetsreactie op het Groenboek afzetbevordering is aangegeven, dat promotie vooral een zaak van de sector zelf is. De Nederlandse inzet is dat de huidige wijze van financiering wordt gehandhaafd, waarbij de vrijheid blijft bestaan om de nationale bijdrage geheel over te laten aan de sector. De proportionaliteit wordt positief beoordeeld. De aanbevelingen die de Commissie doet, laten voldoende ruimte voor nationale besluiten en staan inhoudelijk in verhouding tot de geformuleerde doelstellingen.

Financiële gevolgen

De mededeling bevat geen concrete voorstellen m.b.t. de kosten van de promotieregeling.

De EU-bijdrage aan de huidige (horizontale) promotieregeling bedraagt ca. € 50 miljoen per jaar. De EU-begroting financiert 50% van de kosten; de sector dient minimaal 20% bij te dragen en het resterende deel kan door de lidstaten worden gefinancierd. Daarnaast bestaan er in het kader van de gemeenschappelijke marktordening promotieregelingen voor groenten en fruit en wijn (samen € 150-250 mln per jaar).

De onderhandelingen over de promotieregeling maken voor wat betreft de financiële aspecten integraal onderdeel uit van de onderhandelingen over het Meerjarig Financieel Kader (MFK) 2014-2020, waarvoor de Raad Algemene Zaken verantwoordelijk is. Nederland hecht eraan dat besprekingen over de promotieregeling niet vooruitlopen op de integrale besluitvorming betreffende het MFK. De beleidsmatige inzet van Nederland zal ondersteunend moeten zijn aan de Nederlandse inzet in de MFK-onderhandelingen, te weten een substantiële vermindering van de Nederlandse afdrachten aan de EU en een hervormde begroting die is toegespitst op de prioriteiten van dit decennium. Binnen dit kader blijft vanzelfsprekend de ruimte bestaan om op de inhoud actief in te spelen op het verloop van de onderhandelingen.

Nederland ziet promotie vooral als een zaak voor de sector zelf. Dit heeft ertoe geleid dat, op een enkele uitzondering na, in Nederland de nationale overheid geen programma's meefinanciert. Eventuele kosten voor de nationale begroting zullen worden opgevangen op de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement conform de regels van de budgetdiscipline.

Regeldruk en administratieve lasten

Het voorstel zal naar verwachting weinig of geen gevolgen hebben op het gebied van regeldruk en administratieve lasten voor de Rijksoverheid. EL&I is inhoudelijk niet betrokken bij programma's, maar controleert wel op een juiste uitvoering ervan. Deze controle bestaat uit het beoordelen van de ingediende programma's, het begeleiden van de organisaties die programma's indienen, het doorgeleiden naar de Commissie van de programma's die voldoen en het begeleiden van de goedgekeurde programma's in de uitvoeringsfase. Tevens verzorgt EL&I de uitbetaling van de communautaire cofinanciering.

De Commissie vindt dat het beheer eenvoudiger moet. Nederland kan dit van harte ondersteunen. De voorstellen voor het nieuwe beleid, die naar verwachting eind dit jaar zullen verschijnen, zullen nadrukkelijk worden beoordeeld op vereenvoudiging voor zowel nationale overheid als bedrijfsleven.

4. Nederlandse positie over de mededeling

Nederland ondersteunt de Commissiedoelstelling van hervorming van het afzetbevorderingsbeleid.

De ideeën die de Commissie in haar Mededeling naar voren brengt, stroken grotendeels met de visie zoals verwoord in de Kabinetsreactie. Te denken valt hierbij aan:

- De regeling moet vooral gebruikt worden om sturing te geven aan een verantwoorde consumptie van goederen. Bij de producten die in aanmerking komen voor promotieprogramma's moet vooral gekeken worden naar kwaliteitsproducten die milieu- en diervriendelijk en duurzaam worden geproduceerd. Daarnaast dient gezondheid een van de criteria te zijn bij de toetsing van programma's. Verder is het voor Nederland van belang dat programma's de integriteit van de interne markt en het open internationaal handelssysteem volledig in acht nemen.
- Uitbreiding van het toepassingsgebied tot andere partijen dan de beroepsorganisaties. In tijden van crises, zoals bij de EHEC het geval was, zou het mogelijk moeten zijn om een onafhankelijke instantie zoals het Voedingscentrum de mogelijkheid te geven voorlichtingsprogramma's in te dienen. Voorlichting van een dergelijke onafhankelijke organisatie over de gezondheid en veiligheid van consumptie van producten kan een meerwaarde hebben.
- Vereenvoudiging van de regelgeving. Goede verantwoording van communautaire en nationale middelen is erg belangrijk. De vraag is echter hoe specifiek de regelgeving moet zijn. Dit begint al bij de uiterst gedetailleerde opgave die de indienende instantie moet doen bij het opstellen van een programma. Daarbij wordt ook tijdens de uitvoeringsfase van een programma veel van de uitvoerende organisaties maar ook van de bevoegde autoriteit gevraagd. Insteek zou veeleer moeten zijn dat meer wordt gekeken naar de doelstellingen van een programma dan naar de wijze waarop men die doelstelling wil realiseren.
- Meer synergie tussen de verschillende afzetbevorderingsinstrumenten. Naast de horizontale regeling bestaan er in de sectoren groenten en fruit en wijn afzonderlijke bepalingen op het gebied van afzetbevordering. De Commissie is van mening dat alle maatregelen op het gebied van afzetbevordering een aantal gemeenschappelijke elementen zouden moeten bevatten. Nederland vindt dat daarbij ook betrokken moeten worden de voorstellen in het kader van het kwaliteitspakket en die in het kader van het markt- en prijsbeleid.
- Momenteel worden de programma's door zowel de lidstaten als de Commissie grondig beoordeeld op formele aspecten en op inhoud. Deze procedure is tijdrovend en het is de vraag of dit wel zo zinvol is. Er zou veel kunnen worden gewonnen als er een duidelijkere taakverdeling komt tussen de werkzaamheden van de lidstaten en die van de Commissie.

Verder is het van belang dat de effectiviteit van campagnes goed wordt gemonitord, voor een effectieve en efficiënte besteding van de middelen.

Daarnaast zal de Nederlandse inzet zijn om de huidige financieringsregeling te handhaven. Dit strookt met de inzet van het Kabinet en met de motie Koopmans/Jacobi (Kamerstuk 22 112, nummer 1231, van 29 september 2011), waarin de regering wordt verzocht de sector te faciliteren om de promotieregeling te kunnen benutten en de financiering van het nationale deel van de cofinanciering te kunnen blijven realiseren.

Fiche 3: Besluiten EU-standpunt coördinatie sociale zekerheid Turkije, Montenegro, San Marino en Albanië

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

- Besluit van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot de bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels dat de Europese Unie zal innemen in de Associatieraad die is opgericht bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije.
- Besluit van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot de bepalingen voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels dat de Europese Unie zal innemen in de Stabilisatie- en Associatieraad die is opgericht bij de Stabilisatie- en Associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Republiek Montenegro anderzijds.
- Besluit van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot de bepalingen voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels dat de Europese Unie zal innemen in het Samenwerkingscomité dat is opgericht bij de Overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking tussen de Europese Economisch Gemeenschap en de Republiek San Marino.
- Besluit van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot de bepalingen voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels dat de Europese Unie zal innemen in de Stabilisatie- en Associatieraad die is opgericht bij de Stabilisatie- en Associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Albanië, anderzijds.

Datum Commissiedocument

30 maart 2012

Nr. Commissiedocument

COM (2012) 152

COM (2012) 156

COM (2012) 157

COM (2012) 158

Prelex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201484

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201483

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201486

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201487

Nr. Impact Assessment Commissie en Opinie Impact Assessment Board

Niet opgesteld.

Behandelingstraject Raad

Er wordt gestreefd naar een politiek akkoord in de Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken (WSBVC) van december 2012.

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

a) Rechtsbasis

COM (2012) 152 Turkije: artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 48 VWEU

COM (2012) 156 Montenegro: artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 79, lid 2 b) VWEU

COM (2012) 157 San Marino: artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 79, lid 2 b) VWEU

COM (2012) 158 Albanië: artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 79, lid 2 b) VWEU

b) Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement

Tijdens de gehele procedure besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Het Europees Parlement wordt in iedere fase van de procedure onverwijld en ten volle geïnformeerd.

c) Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

n.v.t.

2. Samenvatting BNC-fiche

Het betreft een serie besluiten voor een in te nemen EU-standpunt in de verschillende Associatieraden. Bij deze Raadsbesluiten zijn conceptbesluiten van de Associatieraden toegevoegd. Indien in dit fiche verwezen wordt naar het 'besluit' of de 'besluiten', dan wordt bedoeld op de conceptbesluiten van de Associatieraden, waarin inhoudelijk de afspraken over de coördinatie van socialezekerheidsstelsels zijn opgenomen.

De sociale zekerheidsbepalingen uit de voorgestelde besluiten geven werknemers die onderdaan zijn van de geassocieerde landen of een EU-lidstaat en hun gezinsleden recht op export van een beperkt aantal socialezekerheidsuitkeringen naar de geassocieerde landen. Op basis van wederkerigheid geldt de exportmogelijkheid ook vanuit de geassocieerde landen naar de EU toe.

De besluiten bevatten daarnaast handavings- en samenwerkingsbepalingen. Het betreft een pakket soortgelijke voorstellen. Om deze reden wordt voor alle voorstellen één BNC-fiche opgesteld.

De voorgestelde besluiten zijn nodig om de socialezekerheidsbepalingen uit de reeds eerder afgesloten Associatieovereenkomsten ten uitvoer te leggen. De coördinatie ten aanzien van een aantal uitkeringen met betrekking tot deze landen wordt daarmee een EU-verplichting.

Met San Marino en Albanië bestond geen bilateraal handhavingsverdrag, met Turkije en Montenegro was al een bilaterale verdragsrelatie. Voor Turkije bestaat voorts ook een regeling in het kader van de Associatie EU-Turkije inzake de coördinatie van socialezekerheidsstelsels en het daarop gebaseerde besluit 3/80, dat zal worden ingetrokken bij inwerkingtreding van onderhavig besluit van de Associatieraad.

Nederland is positief over het feit dat handhavingsbepalingen in het besluit zijn opgenomen. Met betrekking tot het besluit met Turkije is positief dat de export van non-contributieve uitkeringen voor nieuwe gevallen wordt uitgezonderd in het besluit.

Nederland is positief over de proportionaliteit en subsidiariteit.

3. Samenvatting voorstel

- *Inhoud voorstel*

De vier voorstellen omvatten besluiten van de Raad betreffende het standpunt dat de EU zal innemen in de Associatieraad met Turkije, in de Stabilisatie- en associatieraad met Montenegro en Albanië en het Samenwerkingscomité met San Marino.

De voorgestelde besluiten zijn nodig om de socialezekerheidsbepalingen uit de reeds eerder afgesloten Associatieovereenkomsten ten uitvoer te leggen.

De besluiten voorzien ten behoeve van werknemers met de nationaliteit van de geassocieerde landen of van een EU-lidstaat in de export naar de geassocieerde landen van ouderdomspensioenen, nabestaandenpensioenen en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, voor zover de arbeidsongeschiktheid voortvloeit uit een arbeidsongeval of beroepsziekte. De exportbepalingen zijn wederkerig.

De besluiten bevatten voorts bepalingen die administratieve en medische controle mogelijk maken, alsook bepalingen die de samenwerking tussen de autoriteiten van de lidstaten bevorderen. Ten aanzien van werknemers en hun gezinsleden is de gelijke behandeling op het gebied van gezinsbijslagen voorgeschreven mits de kinderen in het werkland van de werknemer wonen. De kinderbijslagen hoeven derhalve niet te worden geëxporteerd op grond van de besluiten.

In relatie tot Turkije geldt bij inwerkingtreding van het besluit van de Associatieraad dat het huidige besluit 3/80 zal worden ingetrokken.

- *Impact assessment Commissie*

Niet opgesteld.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) Bevoegdheid

Het Raadsbesluit inzake het standpunt van de EU in de Associatieraad EU-Turkije wordt door de Commissie gebaseerd op artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 48 VWEU (vrij verkeer van werknemers in de EU). Voor San Marino, Montenegro en Albanië worden de raadsbesluiten gebaseerd op artikel 218, lid 9 VWEU juncto artikel 79, lid 2 sub b VWEU (rechten derdelanders bij verblijf in de EU). Nederland is van mening dat artikel 48 VWEU en artikel 79, lid 2 sub b VWEU geen adequate rechtsbasis bieden voor deze besluiten van de Raad. Het volstaat te verwijzen naar artikel 218, lid 9 VWEU. Dat biedt een voldoende rechtsgrondslag voor de Raad om dit besluit te nemen.

b) Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

De subsidiariteit wordt positief beoordeeld. Het gaat om besluiten, genomen krachtens de Associatieverdragen, die een nadere regeling bevatten van de in die Verdragen opgenomen materie. In de Associatieverdragen zijn afspraken gemaakt over werknemersverkeer en daarmee ook over de coördinatie van sociale zekerheid. Het voorstel beoogt een coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten en de geassocieerde landen te regelen zodat hun socialeverzekeringsstelsels beter op elkaar aansluiten voor migrerende werknemers. Het maakt onderdeel uit van het totaal van afspraken in de Associatieovereenkomst. Coördinatie van sociale zekerheid vindt per definitie plaats op Europees niveau.

De proportionaliteit wordt positief beoordeeld. De besluiten geven uitwerking aan de socialezekerheidsbepalingen uit de reeds eerder overeengekomen Associatieovereenkomsten. Hierbij gaan de voorgestelde besluiten niet verder dan nodig. In 2010 is eenzelfde set besluiten door de Raad WSBVC goedgekeurd in relatie tot Marokko c.s. en waarbij Nederland zich heeft ingespannen voor het opnemen van handhavingsbepalingen die het mogelijk maken om administratieve en medische controles uit te voeren. De essentie van deze besluiten komt overeen met de besluiten uit 2010.

c) Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

n.v.t.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

Geen

b) Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

De uitkeringslasten wijzigen als gevolg van de besluiten in beperkte mate, omdat Nederland met twee van de vier landen (Turkije en Montenegro) bilaterale verdragen heeft waarin de export van

uitkeringen is geregeld. Deze besluiten gaan niet verder dan deze bilaterale verdragen en hebben in dat opzicht geen financiële consequenties.

Met San Marino en Albanië heeft Nederland geen bilateraal sociaalzekerheidsverdrag. Naar deze landen moeten de ouderdoms-, nabestaanden en invaliditeitspensioenen worden geëxporteerd op grond van de besluiten. De hoogte van dit bedrag is naar verwachting gering.

De besluiten verplichten niet tot export van uitkeringen die uit de openbare middelen worden gefinancierd en waarvoor geen premie is betaald, zoals de Wajong en de Toeslagenwet. In relatie tot Turkije gebeurde dit wel, op grond van besluit 3/80. Aangezien bij inwerkingtreding van het besluit van de Associatieraad dat besluit zal worden ingetrokken, hoeven naar Turkije geen toeslagen meer te worden geëxporteerd voor nieuwe gevallen.

Indien het voorstel budgettaire gevolgen heeft, zullen deze worden ingepast op de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement, conform de regels van de budget discipline.

c) Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger

Gerechtigden die in San Marino of Albanië gaan wonen, behouden het recht op uitkering. UWV en SVB kunnen geen zicht geven op de omvang van potentiële migranten naar deze landen en van de hiermee gemoeide bedragen.

Gerechtigden die in Turkije gaan wonen, verliezen het recht op toeslag als aanvulling tot het sociaal minimum op hun uitkering.

d) Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger

De administratieve lasten voor de uitvoeringsorganen UWV en SVB nemen wellicht in zeer beperkte mate toe vanwege het feit dat een beperkt aantal uitkeringen naar San Marino of Albanië kan worden geëxporteerd.

6. Implicaties juridisch

a) Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo)

De Wet BEU regelt dat alleen socialeverzekeringsuitkeringen kunnen worden geëxporteerd naar landen waarmee op grond van een verdrag of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie recht op uitkering kan bestaan. Op grond van de besluiten kunnen enkel de ouderdoms-, nabestaanden en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen naar San Marino en Albanië worden geëxporteerd. Naar Turkije en Montenegro bestond reeds een exportverplichting van langlopende uitkeringen op grond van bilaterale sociaalzekerheidsverdragen.

b) *Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid*

De besluiten treden in werking op de dag na de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie. Geen probleem wat betreft de haalbaarheid.

c) *Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling*

Nederland vindt het wenselijk de handhavingsbepalingen uit de besluiten na een periode van 5 jaar te evalueren.

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

a) *Uitvoerbaarheid*

De uitvoeringsconsequenties voor UWV en SVB zijn gering.

Op grond van de besluiten hoeven niet alle invaliditeitsuitkeringen te worden geëxporteerd, alleen de uitkeringen die het gevolg zijn van een arbeidsongeval of beroepsziekte.

Een complicatie is dat UWV bij de beoordeling of een WAO- of WIA- uitkering naar San Marino of Albanië kan worden geëxporteerd moet onderzoeken of de uitkering voortvloeit uit een arbeidsongeval of beroepsziekte. Gelet op het feit dat Nederland geen specifieke uitkeringen kent voor arbeidsongevallen of beroepsziekten is de uitvoering daar niet op ingericht. Dat vergt maatwerk, zij het in een zeer beperkt aantal gevallen.

b) *Handhaafbaarheid*

De Associatiebesluiten ontnemen de bevoegdheid aan de lidstaten om export te schorsen in geval blijkt dat adequate controle van de uitkeringsvoorwaarden niet mogelijk is. De besluiten voorzien wel in samenwerking tussen de autoriteiten en bevatten bepalingen inzake administratieve en medische controles voor de te exporteren uitkeringen.

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Geen.

9. Nederlandse positie

Nederland is positief over de besluiten. Nederland zal zich inspannen dat een effectieve handhaving in het kader van deze besluiten wordt gerealiseerd. Uitgangspunt van de Nederlandse wetgeving is dat er alleen socialeverzekeringsuitkeringen worden geëxporteerd wanneer een verdrag bestaat op grond waarvan de handhaving wordt gewaarborgd. In de voorliggende besluiten zijn dezelfde handhavingsbepalingen opgenomen als waarvoor Nederland zich sterk heeft gemaakt bij de

totstandkoming van de besluiten in relatie tot Marokko c.s.² In 2010 is reeds een set van zes Associatiebesluiten door de Raad WSBVC goedgekeurd in relatie tot Marokko, Tunesië, Kroatië, Israël, Algerije en Macedonië. Nederland heeft tijdens de onderhandelingen steeds aangegeven principiële bezwaren te hebben tegen de besluiten, met name vanwege het feit dat er geen schorsing van de uitkering mogelijk was, maar stond hierin alleen. Het maximaal voor Nederland te behalen resultaat was toen de opname in de besluiten van de handhavingsbepalingen uit de Nederlandse bilaterale verdragen.

In relatie tot Turkije is het van groot belang dat de export van non-contributieve uitkeringen wordt uitgezonderd voor nieuwe gevallen, waardoor Nederland geen toeslagen meer hoeft te exporteren die de onderliggende loondervingsuitkering aanvullen tot het sociaal minimumniveau. Hiermee geeft de Commissie gevolg aan de uitspraak van het EU-Hof in de zaak C-485/07, Akdas. Nederland zal zich inspannen om de overgangsrechtelijke bepaling die in het besluit met Turkije is opgenomen ten aanzien van de bestaande gevallen te beperken in tijd.

² Zie ook het BNC-fiche over deze zes voorgestelde besluiten: kamerstuknr. 22112,627, 2

Fiche 4: Mededeling Externe Dimensie Coördinatie Sociale Zekerheid

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's. De externe dimensie van de coördinatie van de sociale zekerheid door de EU.

Datum Commissiedocument

30 maart 2012

Nr. Commissiedocument

COM(2012)153

Pre-lex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201485

Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

Niet opgesteld

Behandelingstraject Raad

Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

2. Essentie voorstel

De coördinatie van sociale zekerheid tussen de EU en de rest van de wereld wordt op twee manieren geregeld. Enerzijds door bilaterale verdragen die tussen landen worden gesloten en anderzijds door een gemeenschappelijke EU- benadering. Deze gemeenschappelijke EU-benadering bestaat dan uit associatiebesluiten die worden gesloten op basis van Associatieovereenkomsten. Teneinde rekening te houden met de behoeften van de geglobaliseerde arbeidsmarkt zal de Europese Commissie in het kader van de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels een discussie beginnen om vast te stellen of het onder bepaalde omstandigheden noodzakelijk kan zijn dat lidstaten gezamenlijk optreden in relatie tot een derde land. Daarvoor zou een nieuw instrument kunnen worden gebruikt: een EU- overeenkomst inzake sociale zekerheid. In deze EU-overeenkomst zou onder andere de export van uitkeringen worden geregeld. Een dergelijke overeenkomst biedt in de ogen van de Europese Commissie een meer flexibele aanpak dan bij het sluiten van Associatieovereenkomsten mogelijk is. Associatieovereenkomsten bevatten immers een veelheid van onderwerpen, waarvan sociale zekerheid er slechts één is. Bilaterale

afspraken tussen een lidstaat en het derde land zouden ook kunnen worden verwerkt in de EU-overeenkomst.

In de mededeling wordt niet aangegeven hoe de precieze inhoud zal luiden van de EU-overeenkomsten, maar de Europese Commissie denkt hierbij aan de volgende onderdelen: het voorkomen van dubbele premiebetaling; de export van uitkeringen en gelijke behandeling. Het is de intentie van de Europese Commissie om met enkele strategische partners van de EU, met name landen waar sprake is van een omvangrijke stroom arbeidskrachten, dergelijke EU-overeenkomsten te sluiten.

3. Wat is de Nederlandse grondhouding ten aanzien van de bevoegdheidsvaststelling, subsidiariteit en proportionaliteit van deze mededeling en de eventueel daarin aangekondigde concrete wet- en regelgeving? Hoe schat Nederland de financiële gevolgen in, alsmede de gevolgen op het gebied van regeldruk en administratieve lasten.

De Europese Commissie vermeldt in de mededeling geen rechtsbasis waarop zij de EU-overeenkomsten wil baseren. Naar de mening van Nederland biedt het VWEU geen duidelijke rechtsbasis om dergelijke EU-overeenkomsten op het terrein van de sociale zekerheid te sluiten met derde landen.

Een oordeel over subsidiariteit of proportionaliteit is strikt genomen dan ook niet aangewezen. Los daarvan plaatst Nederland de volgende kanttekeningen ten aanzien van de eventuele subsidiariteit over dit onderwerp. Nederland hecht aan autonomie bij verdragsonderhandelingen over sociale zekerheid. Nederland wil zelf kunnen bepalen welke uitkeringen naar welke landen worden geëxporteerd en onder welke voorwaarden. Hiertoe zijn bilaterale verdragen beter geschikt. Bilaterale verdragen kunnen beter worden toegesneden op de Nederlandse wens om strikte handhabingsbepalingen op te nemen en kunnen eenvoudiger dan EU-overeenkomsten worden aangepast aan veranderende omstandigheden.

De Mededeling heeft geen financiële consequenties.

De Mededeling leidt niet tot extra administratieve lasten.

4. Nederlandse positie over de mededeling

Nederland meent dat dit Europese initiatief om te komen tot EU-overeenkomsten op het terrein van sociale zekerheid met landen buiten de EU niet wenselijk is, zeker daar waar het gaat om de export van socialezekerheidsuitkeringen. Al sinds de Wet BEU (bepanking export uitkeringen) in de jaren negentig is de lijn van Nederland om bij export van uitkeringen, strikte afspraken in verdragen te maken over handhaving hiervan. De ervaring leert dat handhavingaspecten in de EU een veel minder prominente rol spelen. Mede om die reden hecht Nederland veel waarde aan autonomie bij verdragsonderhandelingen. Nederland wil het huidige niveau van handhavingsafspraken in bestaande bilaterale socialezekerheidsverdragen behouden.

De mededeling gaat voorts in tegen het staande Nederlandse beleid inzake het verminderen van export van uitkeringen buiten de EU. Nederland voert thans onderhandelingen met landen waarmee reeds een bilateraal sociaal zekerheidsverdrag bestaat. Het doel van die onderhandelingen is het verder beperken van de export van uitkeringen buiten de Europese Unie. Dit nationale beleid is niet te verenigen met een gezamenlijk initiatief op Europees niveau.

Daarnaast speelt dat de Europese Commissie te kennen heeft gegeven ernaar te streven als eerste een EU-overeenkomst met China te willen sluiten. Momenteel lopen er juist initiatieven om in bilateraal verband tot een beperkt sociaal zekerheidsverdrag met China te komen. Het bilaterale verdrag dat Nederland met China wil sluiten zal bijvoorbeeld uitsluitend moeten zien op het voorkomen van dubbele premiebetaling en geen afspraken moeten bevatten over de export van uitkeringen.

Daarnaast speelt dat niet bekend is met welke derde landen, anders dan China, de Europese Commissie een dergelijke EU-overeenkomst zou willen afsluiten. Eenmaal gesloten overeenkomsten met een bepaald land kunnen niet zo snel ongedaan worden gemaakt.

Overigens heeft Nederland, onder GATS Mode 4, zijn arbeidsmarkt beperkt geopend voor werknemers van buiten de EU. Met sommige van de herkomstlanden van die werknemers bestaan bilaterale verdragen die de export van arbeidsgerelateerde sociale zekerheden mogelijk maken.

Fiche 5: Verordening beheerplan kabeljauw in de Oostzee

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauwbestanden in de Oostzee en de visserijtakken die deze bestanden exploiteren.

Datum Commissiedocument

2 april 2012

Nr. Commissiedocument

COM (2012) 155

Prelex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201490

Nr. Impact Assessment Commissie en Opinie Impact Assessment Board

n.v.t.

Behandelingstraject Raad

Landbouw en Visserij Raad

Eerstverantwoordelijk ministerie

Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

- a) *Rechtsbasis* : Artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
- b) *Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement*:
Gewone wetgevingsprocedure: de Raad stemt met gekwalificeerde meerderheid en het EP heeft medebeslissingsrecht
- c) *Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen*:
Gedelegeerde handelingen (artikel 26) voor:

- Artikel 27: wijziging van de biologische referentie punten¹, indien de noodzaak blijkt uit wetenschappelijke gegevens.

Uitvoeringshandelingen voor:

- artikel 29, leden 2-3, om vrijstelling van technische maatregelen te verlenen voor de visserij in de centrale Oostzee, indien de vangsten lager zijn 3 % (westelijke centrale Oostzee) of 1,5 % (oostelijke centrale Oostzee) van het totaal.

2. Samenvatting BNC-fiche

Korte inhoud voorstel:

De bestaande verordening uit 2007 voor het lange termijn beheer van de visserij op kabeljauw in de Oostzee wordt consistent gemaakt met het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Dat houdt in dat de rechtsbasis wordt aangepast. Tevens krijgt de Commissie via gedelegeerde handelingen de bevoegdheid om indien nodig de biologische referentiepunten aan te passen. De uitvoeringsprocedure wordt gevolgd om te bepalen of aan de voorwaarden onder artikel 29 (ten aanzien van vangstpercentages en technische maatregelen) is voldaan. Inhoudelijk worden er twee wijzigingen aangebracht. Eerst wordt de doelstelling van het plan veranderd naar MSY². Verder zal de evaluatie vijf- in plaats van driejaarlijks worden.

- *Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel*

Bevoegdheid: artikel 3, lid 1, onder d, van het VWEU, het visserijbeleid is een exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie

Subsidiariteit: N.v.t.: het visserijbeleid is een exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie.

Proportionaliteit: positief, het betreft wijzigingen van een bestaande verordening.

Implicaties/risico's/kansen: geen

Nederlandse positie en eventuele acties: Nederland heeft geen directe visserijbelangen in de Oostzee. Het gaat hier evenwel om horizontale aspecten van het GVB, zowel ten aanzien van het in lijn brengen van bestaande regelgeving met het Verdrag over de Werking van de EU, als ten aanzien van ecosystemeoverwegingen die ook voor Nederland relevant zijn. Het kabinet is het eens met de rechtsbasis, maar kan zich niet vinden in de gedelegeerde handelingen in artikel 27, voor het wijzigen van de referentiepunten. Deze vormen een essentieel onderdeel van het beheerplan en zouden via de gewone wetgevingsprocedure moeten worden aangepast. Het moment van publicatie van dit voorstel stemt niet overeen met de eerdere aankondiging. In 2011 werd nog een heel nieuw beheerplan aangekondigd dat meerdere soorten zou omvatten. Nederland steunt het voorstel van de Commissie om de doelstelling van het plan te veranderen naar maximale duurzame opbrengst (MSY) op basis van visserijsterfte. Het is wel van belang dat de niveaus gesteund worden door de betrokken lidstaten.

¹ Drempelwaarden waaraan de omvang van het bestand of de visserijdruk kan worden afgemeten.

² Maximun Sustainable Yield

3. Samenvatting voorstel

De bestaande verordening uit 2007 voor het lange termijn beheer van de visserij op kabeljauw in de Oostzee wordt consistent gemaakt met het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Dat houdt in dat de rechtsbasis wordt aangepast. Tevens krijgt de Commissie via gedelegeerde handelingen de bevoegdheid om indien nodig de biologische referentiepunten aan te passen. De uitvoeringsprocedure wordt gevolgd om te bepalen of aan de voorwaarden onder artikel 29 (ten aanzien van vangstpercentages en technische maatregelen) is voldaan. Inhoudelijk worden er twee wijzigingen aangebracht. Eerst wordt de doelstelling van het plan veranderd naar MSY. Verder zal de evaluatie vijf- in plaats van driejaarlijks worden.

- *Impact assessment Commissie*
n.v.t.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) *Bevoegdheid*: Rechtsgrondslag is artikel 43 lid 2 VWEU. Het kabinet kan instemmen met deze rechtsbasis. Het Gemeenschappelijke Visserijbeleid is een exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie.

b) *Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel*:

Subsidiariteit: Niet van toepassing. Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d, van het VWEU.

Proportionaliteit: Positief. De te wijzigen verordening past binnen het streven van de Unie naar een op het ecosysteem gebaseerde aanpak van het visserijbeheer en het bijdragen tot doelmatige visserijactiviteiten binnen een economisch levensvatbare en concurrerende visserijsector. In dat licht zijn de voorgestelde wijzigingen, in het bijzonder een aanpak gebaseerd op MSY, proportioneel.

c) *Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of*

uitvoeringshandelingen: Het kabinet kan zich niet vinden in de gedelegeerde handelingen in artikel 27 voor het wijzigen van de referentiepunten. Deze vormen een essentieel onderdeel van het beheerplan en zouden – net als voor het kabeljauwherstelplan in de Noordzee - via de gewone wetgevingsprocedure moeten worden aangepast.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

- a) *Consequenties EU-begroting*: geen
- b) *Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden*:
geen

- c) *Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger: geen.*
- d) *Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger: Geen. Nederland heeft geen visserij in de Oostzee.*

6. Implicaties juridisch

- a) *Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo): geen*
- b) *Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: 7 dagen na publicatie in het publicatieblad van de Europese Unie.*
- c) *Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling: is reeds voorzien in voorstel*

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

- a) *Uitvoerbaarheid: geen additionele consequenties*
- b) *Handhaafbaarheid: geen bijzonderheden*

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Er zijn geen consequenties voor ontwikkelingslanden.

9. Nederlandse positie

Het kabinet hecht groot belang aan beheerplannen gericht op het bereiken van een duurzame exploitatie van visbestanden. Nederland heeft geen directe visserijbelangen in de Oostzee. Het gaat hier evenwel om horizontale aspecten van het GVB, zowel ten aanzien van het in lijn brengen van bestaande regelgeving met het Verdrag over de Werking van de EU, als ten aanzien van ecosysteemoverwegingen die ook voor Nederland relevant zijn. Het kabinet kan instemmen met de aanpassing van de rechtsbasis, maar niet met het mandateren van de Europese Commissie middels gedelegeerde handelingen voor het aanpassen van de biologische referentie punten. Het betreft hier essentiële onderdelen waarvoor een eventuele aanpassing via de gewone wetgevingsprocedure dient te gebeuren. Wat betreft de voorstellen voor inhoudelijke wijzigingen kan het kabinet het veranderen van de doelstelling naar het niveau van maximale duurzame opbrengst (MSY) op basis van visserijsterfte accepteren. Wel is steun van de betrokken lidstaten belangrijk voor de keuze van de niveaus. Tot slot zet het kabinet vraagtekens bij het moment van publicatie van dit voorstel, aangezien vorig jaar nog een heel nieuw beheerplan werd aangekondigd dat meerdere soorten zou omvatten.

Fiche 6: Verordening vereenvoudiging registratie van motorvoertuigen uit een andere EU-lidstaat

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vereenvoudiging van de overbrenging van in een andere lidstaat ingeschreven motorvoertuigen binnen de interne markt.

Datum Commissiedocument

4 april 2012

Nr. Commissiedocument

COM(2012)164

Prelex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=201493

Nr. Impact Assessment Commissie en Opinie Impact Assessment Board

SWD(2012)81

Behandelingstraject Raad

Waarschijnlijk de Raad voor Concurrentievermogen.

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

a) Rechtsbasis

Artikel 114, Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (interne markt).

b) Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement

Gewone wetgevingsprocedure art. 294 VWEU. Raad: gekwalificeerde meerderheid. EP: medebeslissingsprocedure.

c) Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

Er is voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen (art. 290 VWEU) en in de vaststelling van uitvoeringshandelingen door de Commissie (art. 291 VWEU).

Het voorstel bevat de volgende voorstellen voor gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen:

1. De Commissie wordt bevoegd tot een uitvoeringshandeling ten behoeve van het ontwikkelen van een software applicatie, waarin de voertuiggegevens worden uitgewisseld.
2. De Commissie wordt bevoegd tot een uitvoeringshandeling om het format en model voor een handelaarskentekenbewijzen te ontwikkelen.
3. De Commissie wordt bevoegd tot gedelegeerde handelingen voor het aanpassen van de Annexen I en II bij de verordening; om de voorwaarden vast te stellen waaraan ondernemingen moeten voldoen om met handelaarskentekenbewijzen te mogen werken en om de duur en geldigheid van dergelijke kentekenbewijzen te bepalen.

2. Samenvatting BNC-fiche

- *Korte inhoud voorstel*

Het doel is het vergemakkelijken van herinschrijving van voertuigen uit andere lidstaten. Problemen hierbij zijn een belemmering voor het vrije verkeer van goederen en personen.

- *Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel*

De subsidiariteit wordt positief beoordeeld. De proportionaliteit wordt negatief beoordeeld, omdat het voorstel op enkele onderdelen te kort schiet en op andere onderdelen verder gaat dan noodzakelijk om het doel te bereiken.

- *Implicaties/risico's/kansen*

De verordening maakt het registreren van een voertuig in een andere lidstaat makkelijker en kan op termijn een kostenbesparing met zich meebrengen. Het voorstel vereist aanpassing van verschillende wetten. Een invoeringstermijn van een jaar is daarom onhaalbaar. Er is een risico op fraude bij een louter administratieve invoerprocedure indien de kentekenregistratie en toelatingsprocedures niet in alle lidstaten sluitend zijn.

- *Nederlandse positie*

Nederland is positief over de beoogde doelstelling van de verordening, maar is in de uitwerking ervan kritisch. Het kabinet wil dat voor elektronische inschrijving van voertuigen bestaande (software)systemen en gegevens worden gebruikt. Hieraan moet een exportstatus en notering van kilometerstanden worden toegevoegd om fraude bij herinschrijving van voertuigen te voorkomen.

Nederland wil dat voertuigen mogen blijven worden geïdentificeerd, voordat zij worden ingeschreven. Ook wil Nederland dat er meer duidelijkheid komt over de procedures die in de EU gehanteerd worden bij eerste inschrijving. Nederland wil de discretionaire bevoegdheid om voertuigen een kenteken te geven of te weigeren, behouden.

3. Samenvatting voorstel

- *Inhoud voorstel*

De reden dat de Europese Commissie de verordening voorstelt, is het grote aantal klachten van burgers, bedrijven en overheden op SOLVIT de klachtenwebsite voor problemen in de interne markt. De ontwerpverordening voorziet in een vereenvoudiging van de procedures rondom herinschrijving, door:

- ondersteuning van de inschrijving van voertuigen met elektronische gegevensuitwisseling De registrerende lidstaat is verplicht het register in het land van herkomst te raadplegen en de voertuig- en toelatingsgegevens van het voertuig over te nemen naar de eigen registratie.
- het leidend laten zijn van het reguliere adres van de kentekenhouders (persoon of bedrijf) voor waar een voertuig geregistreerd moet worden. Een kentekenhouders heeft zes maanden de tijd om zijn voertuig in het nieuwe land te registreren. In de tussentijd mag een lidstaat geen belemmeringen opleggen voor het gebruik van het voertuig. Vooralsnog gaan wij er van uit dat het heffen van belastingen in de tussentijd niet als belemmering wordt gezien.
- Meer harmonisering op de uitgifte en voorwaarden voor tijdelijke kentekens en handelaarskentekens.

- *Impact assessment Commissie*

In het impact assessment zijn vijf hoofdopties onderzocht waarbij uiteindelijk de combinatie van twee opties als beste oplossing naar voren is gekomen: het vereenvoudigen van de inschrijving en het gebruik maken van elektronische berichtenuitwisseling via bestaande applicaties tussen registrerende autoriteiten.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) Bevoegdheid

Het kabinet acht artikel 114, Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, de juiste grondslag voor het voorstel. De bevoegdheidsgrondslag is rechtmatig.

b) Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

Subsidiariteitsoordeel: positief. De moeilijkheden die burgers en bedrijven ondervinden bij het inschrijven van een voertuig in een andere lidstaat rechtvaardigt optreden vanuit de Europese Unie. De proportionaliteit wordt negatief beoordeeld, omdat het voorstel op enkele onderdelen te kort schiet en op andere onderdelen verder gaat dan noodzakelijk om het doel te bereiken. Nederland vindt dat de verordening te kort schiet, vanwege het gebrek aan:

- het verplicht stellen van het gebruik van EUCARIS voor de elektronische inschrijving van voertuigen en de uitwisseling van gegevens die hierbij worden gebruikt;
- het verplicht gebruik van een exportstatus en de notering van kilometerstanden om fraude bij herinschrijving van voertuigen te voorkomen.

Nederland vindt de verordening te ver gaan op de onderdelen die:

- gaan over het gebruik van een nieuwe (software)systemen;
- gaan over een onredelijke beperking van de bevoegdheid van een lidstaat om voertuigen te mogen identificeren voordat zij worden ingeschreven;
- gaan over een onredelijke beperking van de bevoegdheid van een lidstaat om inschrijving van voertuigen te mogen weigeren en;
- bepalen welke ondernemingen handelaarskentekenbewijzen mogen gebruiken;
- mogelijke gevolgen hebben voor andere voertuigverplichtingen zoals belastingen en verzekeringen.

De keuze voor het instrument verordening wordt positief beoordeeld. Een verordening borgt eenduidige regels over de methode en de gegevens die de registrerende autoriteiten kunnen hanteren bij herinschrijving.

c) Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

Nederland is positief ten aanzien van de uitvoeringshandelingen ten aanzien van het ontwikkelen van een format en model voor handelaarskentekenbewijzen en het aanpassen van de Annexen I en II uit de verordening voor zover dit uitbreiding van de Annexen betreft.

In het voorstel is opgenomen dat de Commissie bevoegd wordt tot de uitvoeringshandeling om een software applicatie te ontwikkelen voor het uitwisselen van voertuiggegevens voor herinschrijving in andere lidstaten. Nederland vindt echter dat het kostenefficiënter is om bestaande software, zoals deze ook al gebruikt wordt in het kader van de raadsbesluiten 2008/615/JHA en 2008/616/JHA, te gebruiken. Nieuwe systemen ontwerpen voor uitwisseling van gegevens vertraagt het proces nodeloos en drijft de kosten op. Ook ten aanzien van het delegeren van de bevoegdheid ten aanzien van ondernemingen die een handelaarskenteken mogen voeren, heeft Nederland bezwaren. Aangezien handelaarskentekens vrijstelling van belasting hebben is het belangrijk dat deze met voldoende waarborgen omkleed zijn.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

(Vooralsnog) geen gevolgen voor de EU-begroting.

b) Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

Aan de verordening zijn eenmalige implementatiekosten verbonden voor het aanpassen van registratiesystemen en het raadpleegbaar maken van de gegevens. Daartegenover staat dat op termijn een besparing plaats zal hebben, waardoor deze investering mogelijk terug te verdienen is.

Het kabinet pleit vanuit het oogpunt van kostenefficiëntie gebruik maken van het bestaande gegevensuitwisselingssysteem (EUCARIS). De budgettaire gevolgen worden ingepast op de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement, conform de regels van de budgetdiscipline.

c) Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger

Binnen geheel Europa wordt door de Europese Commissie het voordeel van de burger en bedrijfsleven geschat op €1500 miljoen aan lastenverlichting. Voor Nederland zal dit een gedeelte van het totaal betreffen. De procedures voor inschrijving zijn in Nederland al relatief eenvoudig, waardoor de winst in Nederland ten opzichte van andere lidstaten lager uitvalt. Daarnaast zal er een administratieve lastenverlichting voor burgers en bedrijven plaatsvinden.

d) Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger

De voorgestelde verordening zal naar verwachting niet tot een verhoging van administratieve lasten voor de rijksoverheid leiden. De administratieve lasten voor burger en bedrijven zullen naar verwachting verkleind worden door een eenvoudigere inschrijvingsprocedure. De vereenvoudigingen komen voornamelijk voort uit het efficiënter verkrijgen van de benodigde informatie uit het buitenland langs elektronische weg. Hierdoor wordt de wachttijd voor de burger korter. Mogelijkerwijs zijn er gevolgen voor de polisvoorwaarden van autoverzekeringen (bijvoorbeeld door de wijziging van de registratietermijn).

6. Implicaties juridisch

a) Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo)

Het voorstel voor de verordening leidt tot de noodzaak tot wijzigingen van onder andere:

- de Wegenverkeerswet 1994;
- de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen;
- minimaal twee AMvB's en een aantal ministeriële regelingen¹.

b) Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid

Eén jaar na de datum van publicatie. Gezien het feit dat een aantal nationale wetten moet worden aangepast, is deze periode te kort. Nederland pleit voor een inwerkingtreding van twee jaar na publicatie.

¹ Algemene maatregelen van bestuur, zoals het kentekenreglement en het besluit aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

c) *Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling*

Artikel 13 van de verordening bevat een evaluatiebepaling van vier jaar, nadat de verordening van kracht is.

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

a) *Uitvoerbaarheid*

De verordening is ten aanzien van de uitwisseling van gegevens goed uitvoerbaar, indien gebruik wordt gemaakt van bestaande systemen. Indien nieuwe systemen worden voorgeschreven, zal de implementatie duurder worden en langer duren.

Voorgesteld wordt om de overschrijving meer dan nu gebruikelijk een administratieve handeling te maken, tenzij er fouten in de gegevens zitten of het voertuig beschadigd is. Wanneer het voertuig niet fysiek aanwezig is bij herinschrijving, is het niet mogelijk te controleren of een voertuig (ernstig) beschadigd is. Nederland wil daarom duidelijk in het de verordening hebben dat het identificeren van het voertuig altijd mogelijk moet zijn indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het voertuig onveilig is, anders is de uitvoering van artikel 4 niet haalbaar. De registrerende autoriteit dient aan te kunnen tonen welke gegronde redenen aan dit besluit ten grondslag liggen.

b) *Handhaafbaarheid*

Op onderdelen is de verordening lastig handhaafbaar, met name artikel 3 (plaats van registratie) en artikel 4 (verplichting van inschrijving binnen 6 maanden).

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Geen

9. Nederlandse positie

Nederland steunt de beoogde doelstelling van de verordening, dat het voor burgers en bedrijven makkelijker gemaakt moet worden om voertuigen uit andere lidstaten te registreren. Hierdoor worden belemmeringen voor het vrije verkeer van personen en goederen weggenomen. Hierbij wil Nederland er graag op wijzen dat veel problemen in de praktijk niet zozeer veroorzaakt worden door gebrekkige regelgeving, maar veelal door een gebrekkige implementatie. Nederland ziet grote voordelen bij digitale inschrijving van voertuigen. Het voorstel schiet echter op enkele onderdelen te kort en gaat op andere onderdelen verder dan noodzakelijk om het doel te bereiken.

Het voorstel bevat het uitgangspunt dat de plaats waar de *kentekenhouder* zijn gewone verblijf heeft, leidend is voor de vraag in welk land een voertuig geregistreerd moet worden. Nederland wil evenwel dat voertuigen die op naam staan van een rechtspersoon (bedrijf, leasemaatschappij) moeten worden

ingeschreven in het land waar de *reguliere gebruiker* van het voertuig zijn gewone verblijf heeft. Dit om fraude in het kader van belastingen en/of verzekeringen te voorkomen.

De kentekenhouder heeft volgens de verordening *zes maanden* de tijd om zijn voertuig in een andere lidstaat in te schrijven. In de tussentijd mag een lidstaat geen belemmeringen opleggen voor het gebruik van het voertuig. Vooralnog gaan wij er van uit dat het heffen van belastingen in de tussentijd niet als belemmering wordt gezien. Nederland heeft een sterke voorkeur voor de opname van de voorwaarde dat het heffen van belastingen in de tussentijd niet als belemmering wordt gezien. De periode van zes maanden is langer dan in Nederland gebruikelijk. Dit brengt complicaties voor de handhaafbaarheid met zich mee. Ook voor de uitvoering van belasting personenauto's en motorrijwielen (BPM) en motorrijtuigenbelasting (MRB) kan dit mogelijk indirect negatieve gevolgen hebben, doordat belastingplichtigen zich niet direct bij de Belastingdienst melden als ze weten dat ze zes maanden de tijd hebben om te registreren. Een kortere termijn is daarom zeer wenselijk.

Nederland juicht toe dat inschrijving van voertuigen uit andere Europese landen grotendeels via de elektronische weg zal plaatsvinden. Het uitgangspunt voor het kabinet is dat er geen onnodige extra procedures bij het herinschrijven van voertuigen worden geëist. Het kabinet wil daarom dat de voertuiggegevens die uitgewisseld moeten worden voor het herinschrijven zoveel mogelijk overeenkomen met die al zijn vastgesteld in de kaderrichtlijn betreffende de typegoedkeuring en eerste toelating van voertuigen (2007/46/EG). Op deze manier wordt het proces van goedkeuren en herinschrijven gestroomlijnd en wordt dubbel werk voorkomen. Aan deze gegevens moeten volgens Nederland twee zaken toegevoegd worden:

- de kilometerstand van het voertuig op moment van export en;
- een exportsignaal.

Op deze manier wordt voorkomen dat gestolen voertuigen in een andere lidstaat legaal worden geregistreerd en wordt fraude met kilometerstanden over de grens tegengegaan. Het verplicht stellen van het beëindigen van de inschrijving in Nederland (als land van herkomst) draagt bij aan de zuiverheid van het Basisregister Voertuigen en biedt een lastenverlichting van de burger, die niet onnodig lang geconfronteerd wordt met voertuigverplichtingen.

Nederland ziet geen noodzaak voor het ontwikkelen van nieuwe software voor het uitwisselen van gegevens, zoals door de Europese Commissie voorgesteld. Nederland is voorstander van het verplicht stellen van het bestaande systeem *EUCARIS*.

Nederland wil daarom duidelijk in het de verordening hebben dat het identificeren van het voertuig altijd mogelijk moet zijn indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het voertuig onveilig is, anders is de uitvoering van artikel 4 niet haalbaar. De registrerende autoriteit dient aan te kunnen tonen welke gegronde redenen aan dit besluit ten grondslag liggen.

Nederland wil voertuigen kunnen identificeren, vóórdat zij worden ingeschreven. Nederland wil hier waken voor het gevaar dat voertuigen die beschadigd, onveilig of gestolen zijn (*omkatten* van voertuigen) een Nederlands kenteken krijgen. Nederland vindt een puur administratieve overschrijving van voertuigen alleen mogelijk en wenselijk als registratie in alle landen gelijkwaardig is.

De verordening veronderstelt gelijkwaardige procedures voor (eerste) toelating van voertuigen in alle lidstaten. Dat is nu niet het geval. Het kabinet wil in de verordening lidstaten de verplichting geven om de nationale toelatingsprocedures en –eisen digitaal openbaar te maken, zodat ook een eventuele weigering voor het niet toelaten van een voertuig gestaafd kan worden.

Nederland juicht de harmonisatie van de afgifte van tijdelijke kentekens en het formaat en model van het handelaarskenteken toe. Dit vergemakkelijkt de handhaving van voertuigverplichtingen rondom geïmporteerde voertuigen.